మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

కానీ.. కానీ... మనూ నీ పైన క్షణక్షణం పెరిగిపోతున్నా ఈ ప్రేమని నే మోసేదెలా..*?'*

"సర్.." పాణి గొంతు వినిపించి నెమ్మదిగా తలెత్తాడు. పాణి కళ్ళల్లో ఆశ్చర్యం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తోంది. బహుశా మనోజ్ఞ ఏడుస్తూ వెళ్ళడం చూసుంటాడు.

"ఎనీ.. ప్రాబ్లం సర్..?" సందిగ్ధంగా అడిగాడు పాణి. తల అడ్డంగా తిప్పాడు భరద్వాజ. ఓసారి అతన్ని పరికించి చూసి వెళ్ళబోయాడు.

"నాకన్నా చిన్న అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటే.." భరద్వాజ కంఠం వణికింది. పాణి షాకింగా వెనక్కి తిరిగాడు, *"*సర్.." అంటూ.

పాణికేసి చూడట్లేదు భరద్వాజ, నిర్లిప్తంగా తన అరచేతులవంక చూసుకుంటూ మళ్ళీ అడిగాడు, *"*నాకంటే 22 ఏళ్ళు చిన్నఅమ్మాయిని చేసుకుంటే ఏ.. ఏమౌవుతుంది పాణీ..*?"*

నమ్మలేనట్టు చూశాడతను సంభ్రమంగా. "ఏమీ కాదు సర్.. ఏమీ కాదు. మనం అనుకుంటాం గానీ, మనసులు కలిసిన పెళ్ళిళ్ళే చాలా గొప్పవి. వయసుదేముంది సర్.. అసలు అదో పెద్ద అడ్డంకే కాదు. ఐనా.. అలా ఎంతోమంది చేసుకున్నారు.. " అంటూ కొన్ని ప్రేమకథలు చెప్పాడు. మౌనంగా అన్నీ విన్నాడు భరద్వాజ.

"కానీ.. లోకం తెలియని అమ్మాయిని మాయమాటలతో ట్రాప్ చేసి, పెళ్ళి చేసుకున్నాడు జే.కే., కామంతో కళ్ళు మూసుకుపోయి.. అని అందరూ..." ఆగిపోయాడు భరద్వాజ. అతని కళ్ళలో అంతులేని వ్యథ.

"ఛ.. అవేం మాటలు సర్.... ట్రాప్ చేసి అవసరం తీర్చుకుని వదిలేస్తే తప్పుగానీ, పెళ్ళి చేసుకుంటే ఏం తప్పు*?* ఐనా ఎవరు సర్ ఆ అందరు..*?* నాలుగు రోజులు మాట్లాడుకుని మరో హాట్ టాపిక్ రాగానే మర్చిపోయే వాళ్ళకోసం ప్రేమనీ, ప్రేమించే అమ్మాయినీ జీవితాంతం వదులుకోవడం మూర్ఖత్వమే అవుతుంది. కామంతో కళ్ళు మూసుకుపోవడం ఏంటి సర్..? అసలు ప్రేమకి పరాకాష్ఠ కామమేనని మన శాస్త్రాలే ఘోషిస్తున్నాయి. ప్రేమ లేని కామం తుచ్ఛమైనది గానీ, ప్రేమ నిండిన హృదయానికి కామం కూడా ఒక ఎక్స్ ప్రెషన్ లాంటిది.. ఐనా మనసులో ప్రేమని పూర్తిగా వ్యక్తీకరించే భాష ఈ ప్రపంచంలోనే లేదు. లోతైన భావాలని మాటలకంటే స్పర్శే బాగా చెప్పగలదు. దాన్ని మించిన ఎక్స్ ప్రెషన్ లేదు. అనవసరమైన అపోహలతో ప్రేమించిన అమ్మాయిని వదులుకోకండి. ఇది మీ అసిస్టెంట్ గా కాదు. స్నేహితుడిగా చెప్తున్నాను.

ఐనా.. ప్రేమకీ-వయసుకీ సంబంధం లేదని మన పురాణాలేంటి-చరిత్రేంటి, అసలు ఈ ప్రపంచం మొత్తం ఒప్పుకునే ఓ ప్రేమ జంటే నిరూపిస్తోంది. అసలు ఈ సృష్టి లో ప్రేమన్నా, కామమన్నా వారిద్దరి పేర్లూ చెప్పకుండా ఉండలేరు. వారి చరిత్ర ప్రేమమయం. వయసు తారతమ్యాలు వారిమధ్య రాలేకపోయాయి. వారి కథే ఓ రసరమ్య ప్రేమ కావ్యం... " ఉద్వేగంగా చెప్పాడు పాణి.

"ఎ...ఎవరు వాళ్ళు.. *?"* భరద్వాజ గొంతులో విస్మయం.

చిన్నగా నవ్వాడు పాణి, *"*రాధాకృష్ణులు..."

"గుడ్ ఈవెనింగ్.. "మనోజ్ఞ పలకరింపుతో ఒక్క వుదుట్న లేచాడు కుర్చీలోంచి.

నీలి రంగు చీరలో సంధ్యా దేవతలా వుందామె.. పెదాలమీద అదే అల్లరినవ్వు. రిలీఫ్ గా చూశాడు.

"ఓహ్.. మనోజ్ఞా.. రియల్లీ.. యూ డోన్ట్ నో.. హౌ హేపీ అయామ్.. యూ.. మేడ్ మై డే.. ఐ మీన్ ఇట్.." తన ఉద్వేగాన్ని దాచుకోలేకపోయాడు.

చిన్నగా నవ్వి, "డే కాదండీ బాబూ.. ఈవెనింగ్.. ఏ స్కూల్ ఏంటి సర్ తమరూ..?" అంది వెక్కిరింతగా. హాయిగా నవ్వేశాడు. జీవితంలో అంత రిలీఫ్ ఎప్పుడూ పొందలేదతను.

నుదుటి మీద అల్లిబిల్లిగా పడ్డ క్రాఫ్ సద్దుకుంటూ అడిగాడు, "చెప్పు టీ, కాఫీ, జ్యూస్.. ఏం తీసుకుంటావు..?"

"ఏం అడిగినా ఇస్తారా..? "

చురుక్కున తగిలినట్టు బాధగా చూశాడు. నవ్వేసింది తేలిగ్గా. "మరీ అలా చూడకండి. ఏదో తమాషాకి అన్నాను బాబూ.. మీరలా మాటిమాటికీ అలా ఆర్ట్ మూవీ హీరోలా మొహం పెట్టకండి. చూడలేకపోతున్నాను."

ఆప్యాయంగా చూశాడు. మనసులో బాధని దాచి నవ్వుని పంచడం చాలా గొప్ప ఆర్ట్. దానికి చాలా శక్తి కావాలి. అది ఈ అమ్మాయికి లేదు. కానీ ప్రయత్నిస్తోంది.. అదీ కేవలం తనకోసం..

ఆలోచనలని పక్కకి నెట్టేసి ముఖంలోకి నవ్వు తెచ్చుకుంటూ అడిగాడు, "సరే.. అయితే చెప్పు ఏం కావాలి నీకు?"

"...మీ ఛెఫ్ పెట్టే భయంకరమైన టీ నుంచి విముక్తి.." సీరియస్ గా చెప్పింది.

".. అంటే.." అయోమయంగా చూశాడు.

"అంటే.. బయటికెళ్దామా సర్.. అనీ... మీరొట్టి మొద్దబ్బాయ్ బాబూ... " విసుక్కుంది తియ్యగా.

"ఓహ్.. సారీ.. అర్థం కాలేదు.. ఆ బిరుదు పర్ఫెక్టేలే నాకు.. కూర్చో.. ఒక్క ఫైవ్ మినిట్స్.. ఛేంజ్ చేసుకుని వచ్చేస్తాను.." నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"నన్ను రమ్మంటారా హెల్ప్ కీ.. ?"అల్లరిగా అడిగింది.

"వ్హాట్..?"అదిరిపడి చూశాడు.

"డ్రెస్ సెలక్షన్ కి భరద్వాజా.. మీరేం అనుకున్నారూ.. ?" అమాయకంగా మొహంపెట్టి అడిగింది.

చిన్నగా ఆమె తలపై మొట్టి నవ్వుకుంటూ లోపలికి నడిచాడు.

"చిన్నప్పుడు మీరు సైకిల్ బాగా తొక్కేవారా..?"అడిగిందామె సీరియస్ గా, డ్రైవ్ చేస్తున్న అతన్నే చూస్తూ.

"ఆ.. అవునూ.. ఎందుకలా అడిగావ్..? "ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఏంలేదూ.. అదే స్పీడ్ కనిస్తుంటేనూ.." నవ్వుని బిగబట్టుకుంటూ చెప్పింది. భరద్వాజ మొహం రోషంతో ఎర్రబడింది. ఒక్కసారిగా యాక్సిలరేటర్ అదిమాడు.

సడెన్ గా పెరిగిన స్పీడ్ కి కంగారుపడుతూ, "ఏయ్ భరద్వాజా.. ఊరికే అన్నాను. స్లో.. స్లో.." అంది భయంగా. అదేం పట్టించుకోకుండా ఇంకా స్పీడ్ పెంచసాగాడు. బెదురుగా అతని భుజం పట్టుకుంటూ అరిచింది, "సారీ.. ఆపండి ప్లీజ్.. భయమేస్తోంది.."

కారు మరింత వేగం పుంజుకుంది. ఆమె భయంగా చూస్తోంది. వెళ్ళాల్సిన ప్లేస్ ఎప్పుడో దాటేశారు. చుట్టూ చీకట్లు పరుచుకుంటున్నాయి. రోడ్ మీద మనిషి జాడ లేదు. సడెన్ గా ఏదో అడ్డొచ్చినట్టైంది. "భరద్..న్నో.." గట్టిగా అరుస్తూ అతని భుజం వెనుక

మొహం దాచుకుంది. కీచుమన్న శబ్దంతో కారాగింది. మనోఙ్ఞ తలెత్తలేదు. సన్నగా వణుకుతోంది. "ఏయ్.. మనూ.. ఏంకాలేదు.. భయపడ్డావా.." మృదువుగా ఆమె తలని తడుతూ పిలిచాడు. "ఊహు.." బెరుగ్గా పలికిందామె తలెత్తకుండానే.

మెల్లగా స్టీరింగ్ వదిలి ఆమెని మరింత దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. మెత్తటి శాటిన్ చీరలో ఆమె దేహం ర్యాప్ చేసిన పూల చెండులా వుంది. మెల్లగా ఆమెని చుట్టుకున్న చేతుల్ని పైకి జరిపి ఆమె మెడవెనుక సుతారంగా వేలికొసలతో రాసాడు., "ఇక్కడ మెరుస్తున్న నీ స్వెట్ చెప్తోంది నువ్వు భయపడ్డావని.. " అన్నాడు ఆమె చెవిలో . ఆశ్చర్యంగా తలెత్తింది. ఆమె ముఖంమీద చెదిరిన ముంగురులని సవరిస్తూ అన్నాడు, "ఇవిగో ఈ కురులూ చెప్తున్నాయి.. నువ్వు బెదిరిపోయావని..." అంటూ నవ్వాడు. అప్రయత్నంగా దూరం జరగబోయింది. నవ్వుతూ దగ్గరకి లాక్కున్నాడు. ఆమె కళ్ళలో విస్మయం. ఇంకా సన్నగా అదురుతోన్న పెదవులమీద వేలితో సున్నితంగా రాశాడు. మనోఙ్ఞ బుగ్గలు ఎర్రనయ్యాయి. "భరద్.. అంటే.. నేనేనా..?" అతని కళ్ళల్లో అల్లరి నవ్వు చూసి సిగ్గుగా తలూపింది. "ఏదీ.. ఇంకోసారి పిలువూ.." ఆమె ముఖాన్ని మునివేళ్ళతో పైకెత్తుతూ అడిగాడు. "అదీ.. అనుకోకుండా.." ఆమె కంఠం వణికింది. "తెలుసు.. ఒక్కసారి పిలువ్.." ఆమె కంఠం మీదవేలితో రాస్తూ, "ప్లీజ్.. మనూ ఒక్కసారి.." తమకంగా పలికిందతని గొంతు. "ఊహు.." ఎప్పుడూ అల్లరి చేసే మనోఙ్ఞ అతని చొరవకి సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయింది. అది చూస్తున్న అతని మనసతని వశం తప్పిపోతోంది. "పోనీ నీ మనసులో మాట నన్నే వినమంటావా..?" అల్లరిగా వేళ్ళని కంఠం కిందకి జారుస్తూ అడిగాడు. అదిరిపడి అతని చేతిని పట్టుకుని ఆపి అతన్ని నెట్టేసింది.

"ఏయ్.. ఏం చేస్తున్నారు మీరు. వెళ్ళిపోదాం పదండి.." బిడియంతో ఆమె ముఖం కందిపోయింది.

ఎర్రని ఆ ముఖాన్ని చూస్తూ నవ్వాడు, "మరి పొద్దున్న.. ఇదేగా అడిగావ్..?"

"ఏదో ఎమోషన్ లో అనేశాను. నా ఉద్దేశ్యం ఇది కాదు. వెళ్ళిపోదాం భరద్వాజా.." బెరుకుగా అంది.

ఆమె నడుంచుట్టూ తన చేతిని బిగిస్తూ చెప్పాడు, "ఊహు.. కుదరదు.. ఇంతవరకూ వచ్చాకా.. నా వల్ల కాదు.."

"భరద్వాజా ప్లీజ్ వదలండి.. లేకపోతే అరుస్తాను.."బెదిరింపుగా అంది.

చిన్నగా నవ్వి, "ఆలోపే నిన్నూ..."అంటూ ఆమె పైకి వంగాడు.

"ఏయ్... భరద్వాజా.. వద్దు.. భరద్.. వద్దు..ప్లీజ్.. "బెదురుతో కీచుమందామె గొంతు.

చటుక్కున ఆమెని వదిలి దూరం జరిగాడు. ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"సో.. అంత భయపెడితేగానీ రాదన్నమాట.."

"ఏంటీ..?" అయోమయంగా చూసింది.

"భరద్.. అనే పిలుపు.. " నవ్వాడు.

నమ్మలేనట్టు చూసింది, "అంటే.. మీరూ.. మీరు..!!"ఆగిపోయింది ఏమడగాలో తెలీక.

"సో ఎలా కనబడ్డాను మిస్? ఎవ్వరూ లేని చోటకి తెచ్చిఅఘాయిత్యాలు చేసే రౌడీ మినిస్టర్ లాగానా..?"నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు. తల అడ్డంగా ఊపింది. ఆమెకి షాక్ తో మాటలు రావట్లేదింకా.

"సారీ మనోఙ్ఞా.. పొద్దున్న విన్నాను.. భరద్ అని.. ఆ పిలుపు ఎంతో బాగా అనిపించింది. ఇందాకా మళ్ళీ భయంలో పిల్చావుకదా. ఇంకొంచెం భయపెడదాం అనీ, కాస్త ఓవర్ చేశాను. సారీ.." అంటూ కార్ రివర్స్ చేశాడు.

కాఫీ షాప్ చేరాకా కారుదిగబోతుంటే చెప్పాడు గిల్టీగా, "అయాం సారీ మనూ, నీకో విషయం చెప్పాలి. ఇట్స్ నాట్ ఎంటైర్లీ భయపెట్టడానికే కాదు. యక్చ్యువల్లీ భయపెడదామని స్టార్ట్ చేశాను కాకపోతే, ఒక్క మోమెంట్ కి.. అంటే... ఐ.. ఐ వాంటెడ్ టూ ఫీల్ యువర్ టెండర్ టచ్.. సారీ.. మళ్ళీ మరీ అలా అడ్వాంటేజ్ తీసుకోవడం బాలేదనిపించి ఆగాను కానీ.. యూ ఆర్ వెరీ టెంప్టిగ్. ఐ మీన్........ ఛ.. మరీ

మేనర్స్ లేని వెధవ లా బిహేవ్ చేశాను. సారీ.. అలా భయపెట్టి దగ్గరవడం చాలా తప్పే కానీ.. నా వల్ల కాలేదు రెసిస్ట్ చేసుకోవడం... ఐ మీన్.. సారీ అలాంటి వర్డ్స్ యూజ్ చేసినందుకు. ఐ మీన్... నాకేం మట్లాడాలో కూడా తెలీదు.. రియల్లీ.. "

చటుక్కున కదిలిందామె. ఏమౌతోందో అర్థమయ్యేలోపు అతని ముఖాన్ని దగ్గరకి తీసుకుని గాఢంగా అతని పెదవుల మీద ముద్దు పెట్టుకుంది. అతనా షాక్ లోంచి తేరుకునే లోపే కారుదిగి కాఫీ షాప్ లోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ మధురమైన అనుభూతి నుంచి తేరుకోవడానికి కొద్దిసేపు పట్టింది భరద్వాజకి. అప్రయత్నంగా వ్యూ మిర్రర్ లో తన ముఖం చూసుకున్నాడు. ఆమె పెదవుల తడితో తన పెదాలు బ్రైట్ గా మెరుస్తున్నాయి. ముఖంలో ఎప్పుడూ లేనంత ఆనందపు కాంతి. 'హిట్ జే.కే. క్లీన్ బౌల్డ్ నువ్వు..'అనుకుని సన్నగా నవ్వుకున్నాడు తనలో తానే. తాపీగా దిగి కాఫీ షాప్ లో అడుగుపెట్టాడు. ఏమీ ఎరగనట్టు సీరియస్ గా మెనూ చూస్తోంది మనోజ్ఞ. తన రాక గమనించి ఎర్రబడ్డ ఆమె ముఖం ముందు అక్కడి లైట్ల వెలుగులు వెలవెలబోయాయి.

"హాట్ ఆర్ కోల్డ్ సర్.. " బేరర్ సడెన్ గా అడిగేసరికి ఉలిక్కిపడ్డారిద్దరూ. ముఖాలు చూసుకుని పెద్దగా నవ్వేశారు. వాళ్ళెందుకలా నవ్వుతున్నారో అర్థంకాక బేరర్ తెల్లబోయాడు.

అతనికి ఆర్డరిచ్చి, పంపేసి మనోజ్ఞ వంక చూశాడు. కళ్ళు దించుకుంది. "మనోజ్ఞా.."మృదువుగా పిల్చాడు.

"చెప్పండి.." బిడియంగా లోవాయిస్ తో అంది.

ముందుకి వంగాడు, "యూ ఆర్ ద మోస్ట్ బ్యూటిఫుల్ వన్ ఐ హావ్ ఎవర్ సీన్.. " అన్నాడు మెల్లగా.

"థ్యాంక్స్. థ్యాంక్యూ సో మచ్... " చెప్పింది మనస్ఫూర్తిగా.

"సర్.. "ల్యాప్ టాప్ లో ఏదో ఇన్ఫర్మేషన్ చదువుతున్న భరద్వాజ విసుగ్గా తలెత్తాడు.

"ఏంటి శరత్ సాయంత్రం వరకూ డిస్టర్బ్ చేయొద్దన్నానా.. "

"సారీ సర్.. మీ కోసం ఆనంద్ గారొచ్చారు. అప్పాయింట్మెంట్ లేదూ.. ఐనా ఓసారి అర్జెంట్ గా కలవాలనీ.."

"ఎవరూ.. ఆనందా.. పంపించు.." వెంటనే చెప్పాడు.

"డిస్టర్బ్ చేశానా.." సోఫాలో కూర్చుంటూ అడిగాడు ఆనంద్.

"నో.. నో.. చాలా రోజుల్నించీ యామ్ ఎవే కదా.. ఏదో జస్ట్ కాస్త వర్క్ వుంటే చూస్తున్నాను. రొటీన్ వర్కే. చెప్పు ఏం తీసుకుంటావ్.. కాఫీ, జ్యూస్..?"అంటూ కాజువల్ గా అడుగుతున్న భరద్వాజ వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఏమీ వద్దు సర్..."

"భలే వాడివే.. ఫస్ట్ టైమ్ వచ్చావ్. లేదంటే ఇంకేమన్నా తీసుకుంటావా.. స్పెషల్ గా స్కాచ్.. వైన్..." నవ్వాడు.

"అయ్యో.. వద్దు సర్.. కాఫీ చెప్పండి చాలు.." ఇబ్బందిగా అన్నాడు. ఇంటర్కామ్ లో కాఫీ ఆర్డర్ చేసి ఆనంద్ వైపు తిరిగాడు. తలొంచుకుని అనీజీగా, చాలా బెరుకుగా కనిపిస్తున్నాడతను. ఒక్కసారి పరీక్షగా అతన్ని చూసి, "..సో.. చెప్పు ఇంకేంటి సంగతులు... ఆరోజు రాత్రి బ్లడ్ ఇవ్వడానికి వచ్చినప్పుడు సరిగ్గా మాట్లాడటం కుదరలేదు. సో ఎలా జరుగుతున్నాయి మీ సెషన్స్? ఈ రోజు సెమినార్ కి వెళ్ళలేదా..? ఏమైంది ఆనంద్.. ఏమాలోచిస్తున్నావ్..? ఎనీ ప్రాబ్లమ్..?"అడిగాడు.

"మీకు నామీద కోపంలేదా.. లేక పైకి చూపించట్లేదా అన్నది నాకు నిజంగా అర్థం కావట్లేదు సర్.." మెల్లగా అన్నాడు.

"నీ మీద కోపమా.. దేనికీ..?"తెల్లబోతూ అడిగాడు.

ఈసారి ఆశ్చర్యపోవడం ఆనంద్ వంతైంది.

"అదేంటి సర్ అలా అంటారు. అంతమందిలో అవమానించాను. మీకు కోపం రాలేదూ..?"

"ఓహ్.. అదింకా గుర్తుపెట్టుకున్నావా నువ్వు? ఏదో మాటల్లో కాస్త వేడెక్కువైంది. మనం మనుషులం, ఋషులమేమీ కాదు కదా. అనుకోకుండా జరుగుతుంటాయి అలాంటివి. లీవ్ ఇట్..."

"నేను.. నేను అనుకోకుండా అనలేదు సర్.. కావాలనే అన్నాను.. మిమ్మల్ని డీగ్రేడ్ చేయడానికే అన్నాను. ఇప్పుడు కూడా కోపం లేదా.."తలొంచుకుని అడిగాడు.

సూటిగా చూశాడు, "ఊహించాను.. కానీ కారణం అర్థం చేసుకోగలను. ఐనా నువ్వన్నవి నిజాలే కదా.. వదిలేయ్ ఆనంద్.."

"నన్ను... క్షమించగలరా.. అయాం సారీ... నలుగుర్లో అవమానించి, ఇలా విడిగా వచ్చి చెప్తున్నాననుకోకుండా .. నన్ను.. క్షమిం.."

"హేయ్ ఆనంద్.. తప్పు.. మరీ అలా మాట్లాడకు. ఇట్ వాజ్ జస్ట్ ఏన్ ఆక్వర్డ్ మోమెంట్. నా మనసులో ఏమీ లేదు. నిజం. ఐనా నువ్వు నవ్వుతూ సెటైర్స్ వేస్తుంటేనే బాగుంటావు. ఇలా క్షమించడాలు అవీ, ప్చ్.. సూటవట్లేదు.. నీకు.." చిరునవ్వుతో అతన్ని చూస్తూ చెప్పాడు.

రిలీఫ్ గా చూశాడతను, "థ్యాంక్స్.. మనూ చెప్పింది హండ్రెడ్ పర్సంట్ నిజం మీరు.. యూ ఆర్ రియల్లీ గ్రేట్.."

"అంతొద్దు.. నేనూ కోపాలూ, తాపాలు... చిరాకులూ, పరాకులూ, వగైరాలన్నీ వున్న మనిషినే .. నాకే లేని పోని గ్రేట్ నెస్ లూ అంటగట్టకండి. ఐనా ఆ ఆ పిచ్చిపిల్ల అలానే చెప్తుంది.. వాటికేంగానీ కాఫీ తాగు ముందు.." నవ్వుతూ అన్నాడు.

"తనకి.. మీరంటే.. మీరంటే.. ఐ మీన్.. చాలా ఇష్టం సర్.." తటపటాయిస్తూ అన్నాడు.

గంభీరంగా తలూపాడు భరద్వాజ, "తెలుసు.."

కొద్ది క్షణాల ఇబ్బందికరమైన నిశ్శబ్దం తర్వాత అన్నాడు ఆనంద్.

"నెక్స్ట్ గురువారం.. నా బర్త్ డే సర్..."

"ఆహా.. గుడ్.."

"మీరు రావాలి. తప్పకుండా.. చిన్నపార్టీ వుంది ..."

"వెల్.. ఇక్కడుంటే వస్తాను ఆనంద్. ఏ రోజు హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోవలసి వస్తుందో తెలీదు.."

"ఓహ్.. ఐ విష్ మీరుంటే బాగుండునని.. ఎప్పుడు సర్ మోస్ట్లీ..?"అడిగాడు.

"తెలీదు ఆనంద్. చూడాలి.." నవ్వాడు పేలవంగా. 'ఏరోజు నేను తెగించి వెళ్ళగలిగితే ఆరోజు వెళ్ళిపోతాను..' అనుకున్నాడు మనసులో భారంగా.

"ఉంటాను సర్.." లేచి వెళ్ళబోయి మళ్ళీ అన్నాడు, "మనూకి తెలుసా సర్.. అదే... మీరు వెళ్తున్నారని.. ?"

"లేదు.. చెప్పాలి.."

"ఆ తర్వాత సరిగ్గా వారానికి మనూ బర్త్ డే... మీరు తన బర్త్ డేకి ఉండరంటే చాలా బాధపడుతుంది సర్.."

తల పరికించి అన్నాడు, "వెల్.. చెప్పానుగా ఇంకా నాకే తెలీదు నా ప్రోగ్రామ్.. ఇక్కడుంటే మాత్రం తప్పకుండా ఇద్దరి బర్త్ డేలకీ అటెండ్ అవుతాను. ఇట్స్ ఫర్ ష్యూర్.. ఓ.కే.నా.."

"ఓ.కే. సర్. మీరుంటే.. షీ విల్ బీ ద హాపియెస్ట్.. ఆరోజు వాళ్ళ డాడ్ కూడా వస్తారు. మిమ్మల్ని పరిచయం చేయాలని ఆశ పడుతోందని నా ఫీలింగ్" మనస్ఫూర్తిగా చెప్పాడు.

"ఎప్పుడానంద్ తన బర్త్ డే..?"అభావంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"నెక్స్ట్ కాక ఆపై గురువారం, సిక్స్త్ రోజున సర్. నాకంటే సరిగ్గా వారం చిన్నది"

"..అండ్ నాకంటే ఇరవైరెండేళ్ళు.. " సూటిగా చెప్పాడు భరద్వాజ.

ఉలిక్కిపడి చూశాడు ఆనంద్. భరద్వాజ భావం అర్థమైంది.

ఒక్క క్షణం మౌనం తర్వాత అన్నాడు, "తను.. తనుండలేదు సర్..."

సీరియస్ గా చూశాడు భరద్వాజ. వీళ్ళంతా మనూకెందుకు సపోర్ట్ చేస్తున్నారు. వచ్చి తనకే చెప్పేంత ధైర్యం వీళ్ళకెలా వచ్చింది. ఇంకెంతమంది తో మాట్లాడవలసి రాబోతోంది తనకి. ఇట్స్ వెరీ ఆక్వర్డ్...

"ఉంటాను సర్.. సారీ.. ఎక్కువ మాట్లాడినందుకు. కానీ ఐ ఫీల్.. ఆలోచిస్తే మాత్రం మనూ కంటే మీరెక్కువ బాధపడతారనిపిస్తోంది.. వస్తానూ.." అంటూ భరద్వాజకి రియాక్టయ్యే అవకాశం ఇవ్వకుండా గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

స్తబ్దంగా ఉండిపోయాడు భరద్వాజ.

'నెమ్మది, నెమ్మదిగా అందరికీ తెలుస్తోంది తన పరిస్థితి. మనూ ముందే అనుకున్నాడు. ఎవరి ముందూ దాగట్లేదు..'

రేడియోలోంచి మేఘసందేశం పాట వినిపిస్తోంది.

"విన్నవించు నా చెలికీ విన్నవేదనా.. నా మరణయాతన.. "

తన యాతన మనూకేమో గానీ స్టాఫ్ కీ, సెక్యూరిటీ కీ ఐతే బాగానే అర్థమైనట్టువుంది. రోజూ తను బయల్దేరగానే తనతోపాటు స్టార్టయ్యే వాళ్ళకి వద్దని చెప్పీ, చెప్పీ కొద్ది రోజుల్నించీ అడగడం మానేశారు. మనూ వస్తే లాన్ బైటే కాపలా. లోపలికి రారు. తిరిగి చూడరు. మొదట్లో తనకీ సిగ్గేసేది 'ముసలోడికి దసరా పండగ 'అని తన వెనక నవ్వుకుంటున్నారేమో అని చాలా ఇబ్బందిగా అనిపించేది. కానీ మనోజ్ఞ వస్తూనే అందర్నీ పేరు పేరునా పలకరిస్తుంది. నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంది. వాళ్ళూ చాలా హ్యాపీ గా రియాక్టవుతారు. ఆమెలో గర్వం, పొగరు అనే భావాలే పెట్టలేదేమో ఆ దేవుడు. రెండురోజుల క్రితం తను గురుమూర్తి గారితో ఆన్లైన్ మీటింగ్ లో వుండిపోయి కాస్త లేటుగా బయటికి వచ్చేసరికి చక్కగా వాళ్ళతో చేరి టీ తాగుతూ కిచెన్ లో కూర్చుని హెల్త్ టిప్స్ చెప్తోంది. అంత పెద్ద సర్జన్ కూతుర్ననీ, హైక్లాస్ రిచ్ సర్కిల్నించి వచ్చానన్న అహంకారమూ, హోమ్ మినిస్టర్ గర్ల్ ఫ్రెండ్ నన్న పొగరూ... ఏమీ లేవు. ఏంటీ.. ఏమనుకున్నాడూ.. గర్ల్ ఫ్రెండా.. మై గాడ్ మనూ గాలి బానే తగిలినట్టుంది తలవిదిల్చాడు.

***

"నందూ ఇక్కడికొచ్చాడా... ఫైన్.. ఏమన్నాడు..? "

"ఆ రోజు రూడ్ గా మాట్లాడినందుకు క్షమాపణ చెప్పాడు..." అంటూ ఆగాడు. ఆ తర్వాత తామిద్దరి మధ్యా జరిగిన సంభాషణ తలుచుకున్నాడు. ఎలా చెప్తాడదంతా..!

"అనుకున్నాను. ఆ రోజు తర్వాత చాలాసార్లు నాతో జే.కే. గారికి నా తరఫున సారీ చెప్పు అని చాలా ఫీలౌతూ మరీ మరీ చెప్పాడు.. " అంటూ లేచి గులాబీ మొక్కవైపు నడిచింది.

"ఔనా మరి నువ్వేమన్నావ్..?" అప్రయత్నంగా అడిగాడు.

పూసిన గులాబీల్లో ఒకదాన్ని తుంచుతూ అతన్ని చూసి చిన్నగా నవ్వింది., "అక్కర్లేదు హీ విల్ అండర్ స్టాండ్, ఆయన అర్థం చేసుకుంటారని.. చెప్పాను"

నమ్మలేనట్టు చూశాడతను.

"ఎలా మనూ.. అలా ఎలా చెప్పగలవు? ఐనా అంతగా ఎందుకు నమ్ముతావు నన్ను? నేనేంటో, అసలు నేనెవరినో, ఎలాంటి వాడినో నీకేమన్నా తెలుసా..? మన పరిచయం అయ్యి హార్డ్లీ ఒక నెలయ్యుంటుందా..? అంత తక్కువ పరిచయంతో అంత నమ్మకం పెంచుకోవడం.. అది ఎవరి మీదైనా కూడా.. ఇట్స్ నాట్ గుడ్. అసలేం తెలుసు నీకు నా గురించి?" విచిత్రంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"మీ గురించి నాకు తెలియదా భరద్వాజా.. చాలా బాగా తెలుసు. కారణాలడిగితే నేను చెప్పలేను. పోనీ మీరు చెప్పండి. మీరెందర్నో చూసి వుంటారు. కానీ, నన్నే ఎందుకంత దగ్గరగా రానివ్వగలిగారు? మనసులో మాటల్ని సైతం షేర్ చేసుకునేంతగా ఇంత తక్కువ సమయం లో మన పరిచయం ఎలా పెరిగిపోయింది? కారణం మీకు తెలుసా..? "

తల అడ్డంగా తిప్పాడతను. చేతిలోని పువ్వుని క్షణకాలం చూసి తన హెయిర్ పిన్ లో అమర్చుకుంటూ చెప్పింది, "మనిషిని మనిషి నమ్మడానికీ, ఇష్టం పుట్టడానికీ గొప్ప గొప్ప అద్భుతాలే జరగక్కర్లేదు భరద్వాజా.. ఒక చిన్న పరిచయం గాఢమైన బంధం కావడానికి ఓ చిన్న సంఘటన చాలదూ..! క్షణం ముందు వరకూ ఈ గులాబీతో నాకే పరిచయమూ లేదు. కానీ కలిసిన ఈ క్షణం నుండీ ఇది నాకు ఎంతో సంతోషాన్నిస్తుంది. ఈ సంతోషం నాకు ముఖ్యం.. దాన్ని నేను ప్రేమిస్తాను.."

"కానీ.. అది తాత్కాలికమే మనూ.. అది నిలిచేది కొద్ది సమయం మాత్రమే... " అతని గొంతు వణికింది.

"ఈ లోకంలో మనకి అత్యంత ముఖ్యమైన ఘట్టాలన్నీ.. ప్రతీదీ కొద్దిసేపే భరద్వాజా.. పుట్టడం-పోవడం, గెలుపు-ఓటమీ, పెళ్ళీ-పిల్లలూ, ఆఖరికి పూర్తి ఎక్స్టసీ తో కూడిన సెక్స్ తో సహా ప్రతీదీ లిప్తపాటే. కానీ మనం మనసుల్లో శాశ్వతంగా నిలుపుకునేది ఆ అనుభూతి తాలూకు జ్ఞాపకాల ఫ్రాగ్రెన్స్ ని మాత్రమే.. కానీ దాని లెంగ్త్.. అది ఓ జీవితకాలం కదూ...?" ఉద్వేగం గా అడిగింది.

నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయాడు భరద్వాజ. తాను గుండెపొరల్లో ఎక్కడో, చాలా సుస్థిరంగా నిర్మించుకున్న బలమైన అభిప్రాయాపు కోటల్ని పునాదుల్తో సహా కదిలిస్తున్న ఆమె మాటల లోతుని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ కామ్ గా వుండిపోయాడు.

అతని మౌనాన్ని వేరేలా అర్థం చేసుకుని మొహమాటపడిందామె.

"సర్లెండి. నాకస్సలు నోరాగదు. ఆలోచించకుండా ఏంతోస్తే అది అనేస్తాను. మరీ బోల్డ్ గా అనేసాను కదా. రియల్లీ సారీ.. " ఇబ్బందిగా కదులుతూ అడిగింది.

"ఛ... అదేం లేదు.. పద వెళ్దాం.. డిన్నర్ కి లేటవుతోంది.." లేచాడు.

"ఈరోజు పేపర్ చూశారా..? "

"ఏం ఏమైంది.. "

"లేదూ. యాంటీ పాలిటిక్స్ సొసైటీ అని ఒక గ్రూప్ క్రియేట్ చేసారెవరో, దాని మీద ఓ బ్లాగ్ కూడా వుంది., వాటి గురించి డీటైల్డ్ గా రాశారు... చాలా మంది ప్రముఖులు దాని గురించి ఫీలవుతూ కామెంట్ చేసారు కూడా..."

"ఓ అదా.. చదివాను.. సినిమాల్లో, పుస్తకాల్లో రాజకీయాల గురించి చాలా దారుణంగా రాస్తారని చాలామంది పెద్దలు ఫీలైపోతుంటారు కదా మనూ.. ?"అడిగాడు.

సాలోచనగా చూసింది, "అవును, మరీ నీచంగా ప్రొజెక్ట్ చేస్తారు.లైమ్ లైట్ లో వుండడం వల్లో, ఏమో గానీ, చిరాకనిపిస్తుంది అప్పుడప్పుడు, ఏ రంగం లో జరగని ఘోరాలు చెప్పండి.. అసలూ.. " ఆమె మాటల్ని మధ్యలో కట్ చేస్తూ చెప్పాడు, "వాస్తవానికి పరిస్థితులు అంతకంటే ఘోరంగా, దారుణంగా వుంటాయి మనోజ్ఞా." తెల్లబోయి చూసిందా మాటకి.

"అంటే.. డూ యూ రియల్లీ మీన్ ఇట్..? "విస్తుపోతూ అడిగింది.

"ఎస్. ఐ మీన్ ఇట్.. కొన్ని కోణాలు నువ్వూహించలేనంత ఘోరంగా, భరించలేనంత భయంకరంగా కూడా వుంటాయి మనూ. డబ్బూ, అధికారం, పదవి మనుషుల్లో చెప్పలేనంత మదాన్ని తలలో నింపుతాయి. అడిగేవాడెవ్వడనే పొగరుతో ఎన్నో జీవితాలు కాలరాసిన వాళ్ళెందరో..."

"మే బీ.. అలాంటి వాళ్లున్నందుకేనేమో కదా ఆ ట్రైబల్ గర్ల్ చామంతి రేప్ కేస్ లాంటివాటిల్లో నిందితులెవరో కూడా బయటకి రాలేదు.. "

"అలాంటి కథలెన్నో మనూ.. ఎందరో ఆడవాళ్ళు అన్యాయం జరిగిందంటూ ముందుకు కూడా రావట్లేదు. ఎన్నో దారుణాలు జరుగుతాయి. వాటి తో పోల్చుకుంటే, వెరీ సారీ టూ సే, రేప్ చాలా చిన్న విషయం.. ఎక్కడో నూటికో కోటికో ఏ కొద్దిమందో ఎదురీదాలని వస్తారు.. వాళ్ళని పోలీసులు, లాయర్లు, కోర్టులు విచారణ పేరుతో చీల్చి చండాడి నానా ఛండాలం చేసేస్తారు.."

"మరి.. మరి.. ఇంత హోదా.. పవర్ పెట్టుకుని మీరేం చేయలేరా..? "

"చేయనీయరు. పెద్ద ఎత్తున వత్తిళ్ళు వస్తాయి. తమని అన్ పాపులర్ చేయడానికి పన్నిన వ్యూహం అంటారు. అఫ్కోర్స్ కొన్ని అలాంటివీ జరుగుతాయనుకో. చాలా కష్టం మీద ఏమైనా చేద్దామని ట్రై చేస్తే, నిజం మాదాకా వచ్చేలోపు వందసార్లు ఫిల్టర్ అయిపోతుంది. మాకే అర్థం కాని సిట్యుయేషన్స్ కొన్ని వుంటాయి. మరి కొన్నిసార్లు నిజం తెలిసీ ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయత మాకు అడ్డుగా..."

"టూమచ్ భరద్వాజా.. ఎవడి పదవిని వాడు కాపాడుకోవడానికి చెప్పే కుంటి సాకులే మీరూ చెప్పకండి.. అంత పెద్ద హోదా పెట్టుకుని.. ఎవరి కి చెప్తారు కహానీలు.. ట్రాష్ అది.." కోపంగా అనేసింది.

నవ్వాడతను, "అవును మనోజ్ఞా. నే చెప్పేదీ అదే. ట్రాషే అందంతా. కానీ అది ఈనాటిది కాదు. గోరుముద్దలు తింటూ నాన్న, తాతల హయాం నుంచీ తెలుసుకుంటూవస్తున్న మన ఘన చరిత్ర. దానంతటినీ ఏదో మార్చేసి, మొత్తం సిస్టమ్ నే ప్రక్షాళన చేసేద్దామనే ఉడుకు రక్తంతో, ఆవేశంగా, నీలానే మన కి ఓ హోదా, పదవీ వుంటే దాని సాయంతో అన్నీ చేసెయ్యొచ్చని-ఆలోచించి దిగానీ బురదలోకి. కానీ, దిగాకే తెలిసింది, ఇది బురద కాదు పెద్ద ఊబి అనీ, చేతికి అందిన ఆధారాన్ని పట్టుకుని పైకి లేవకపోతే నామరూపాల్లేకుండా తుడిచిపెట్టుకుపోతామనీ..."

"సమర్థించుకుంటున్నారా..? "బుల్లెట్ లా వచ్చిందామె ప్రశ్న.

"లేదు. తెలియజేస్తున్నాను. "

"ఛా.. మరి అంత బాధపడుకుంటూ అదే బురదలో వుండడం ఎందుకో..? "వ్యంగ్యంగా అంది.

"ప్రతివాడూ బురదని అసహ్యించుకునీ, బాధపడీ, భయపడీ, దూరంగా వుంటే మరి శుభ్రం చేసేదెవరు? "

"మరి శుభ్రం చేయడమంటే.. అలా అన్యాయాలు జరుగుతూవుంటే చూస్తూ వదిలేసి.. ఏమీ చేయనీయరు అని కథలు చెప్పడమా.. మరీ టీ.వీ. ల్లో వచ్చే లైవ్ షోస్ లో, ఇంటర్వ్యూల్లో చెప్పే కథల్లా వుంది.." విసురుగా అనేసింది.

"తప్పదు మనోజ్ఞా! వందమందికి న్యాయం చేసే ప్రయత్నంలో పది మంది ప్రయోజనాలు పట్టించుకోవడం కష్టం. లేదంటే ఎవరికీ ఏమీ చేయలేకుండానే మిగిలిపోవలసి వస్తుంది. ఐనా ఓవర్ నైట్ అద్భుతాలు జరగడానికి ఇది ఫిక్షన్ కాదు.. రియాలిటీ.. "

"అంటే పదిమందికి అన్యాయం జరిగినా పరవాలేదా..? "

"చెప్పానుగా. తప్పదని.. "

"అది న్యాయం ఎలా అవుతుంది, అసలా పది... "

"నేనేమీ ఏ దేశానికీ పీనల్ కోడ్ ని కాదు మనూ, పదిమంది నేరస్థులు తప్పించుకున్నా ఒక్క నిర్దోషికి శిక్షపడకూడదంటూ నీతులు చెప్పి, పదిమంది రాక్షసులని జనంమీదకి వదలడానికి. అలాంటి న్యాయం ఏం చేసుకోవడానికి, ఎందుకది.., ఆ పదిమందీ మరో వందమంది నిర్దోషులని హింస పెట్టడానికా? ఖచ్చితమైన శిక్షలుంటేనే ఎవరికైనా న్యాయం జరుగుతుంది. చట్టప్రకారం కాకపోతే, న్యాయప్రకారం.. నా చేతిలో వీలైన న్యాయం నేను చేసి తీరతాను. ఆ ప్రయత్నంలో పది మంది నష్టపోయినా, ఏమైపోయినా సరే.. బెనిఫిట్ ఆఫ్ డౌట్ ముసుగులో ఏ నీచుడినీ తప్పుకోనివ్వను.. అందుకే ఇది కేవలం జే.కే. పీనల్ కోడ్ అనుకో.... ద అల్టిమేట్ కోడ్ ఆఫ్ జస్టిస్... " తీవ్రంగా అన్నాడు.

"ఓహ్.. భరద్వాజా.. ప్లీజ్.. కామ్ డౌన్.. ఎందుకంత ఆవేశపడతారు. ఏదో ఓ డిబేట్ లా మాట్లాడాను. అంతేగానీ మీరింత ఫీలౌతారనుకోలేదు.. "

"లేదు మనూ.. ఇది ఆవేశం కాదు మనూ. బాధ... ఈ సిస్టమ్ మీదా, మా చేతకానితనం మీదా నాలో నాకే రగులుతున్న మంట. ఈ పొజిషన్లో వుండి కూడా మేం చేయాల్సివచ్చే కొన్ని కాంప్రమైజ్ లూ, దుర్మార్గాలూ తల్చుకుని కలిగిన ఉక్రోషం. వేరెవ్వరి దగ్గరా బయటపడలేనుగా. అందుకే నీ ముందిలా.." చెప్పాడు.

అతని గొంతులో తొణికిన విషాదానికి విస్మయం చెందుతూ అడిగింది, "అంతగా ఏమైంది భరద్వాజా..? ఎనీథింగ్ ట్రాజిక్.. నేను అడగవచ్చా.. అంటే ఇఫ్ ఇట్స్ నాట్ టూ పర్సనల్..?."

నీ దగ్గర నాకు పర్సనల్ ఏమిటి మనూ.. వేదనగా అనుకున్నాడు.

"ఏంలేదు మనూ.. ఒక దారుణం గుర్తొచ్చింది.. ఏమీ చేయలేరా అని అడిగావుకదూ.. వింటావా మేం ఏం చేయలేమో.."

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments